

Drømmen

om den vildeste

love story

Sofie tog på
date i 3 dage med en
mand, hun aldrig
havde mødt

31 år og single i et års tid. Sofie tog chancen, da en flirt på appen Tinder spurgte, om de skulle tage på weekend i Helsinki på deres første date. En fuldstændig vanvittig idé, der føltes vild og spændende, og som helt sikkert skulle prøves af ...

AF SOFIE HVIID
ILLUSTRATION: LLUSTR

Vi har skrevet sammen på Tinder i to dage. Få og korte beskeder. Jeg ved ganske lidt om manden. Så spørger han, om jeg vil med til en musikfestival i Finland. Tre dage, flere tusinde kilometer væk hjemmefra i selskab med et fremmed menneske. En fuldstændig vanvittig idé, der føltes vild og spændende. Jeg er nødt til at prøve det af.

Fredag eftermiddag hanker jeg op i min weekendtaske, låser døren til min lejlighed og bevæger mig ned på gaden for at tage bussen til lufthavnen. Adrenalinene kører rundt i kroppen på mig, men nervøsiteten er ikke ubehagelig. Jeg er virkelig bare spændt på at møde det her menneske, som jeg de sidste 24 timer har gjort mig talrige forestillinger om. Vi har aftalt at mødes foran Starbucks. Jeg er kommet i god tid og bestiller en kop kaffe, på trods af at min mave så småt er ved at slå små knuder på sig selv af nervøsitet.

Hvordan vil han tage sig ud i virkeligheden? Hvordan hilser man på en mand, man skal på den vildeste date med? Jeg forsøger at stoppe tankestrømmen ved at koncentrere mig om avisen foran mig og min kaffekop.

Pludselig hører jeg den unge kvinde bag disken råbe hans navn. Jeg ser op og får øje på en, der ligner ham på billedet. Hjertet slår fem ekstra slag i de næste par sekunder, min puls og temperatur stiger, og vi får øjenkontakt. Han smiler og kommer hen til mig med sin mangojuice i hånden. Vi giver hinanden et kram og sætter os ned på sofaen.

Her er han så. Manden, der har inviteret mig med til musikfestival i Helsinki. Manifestationen af det menneske, der i min fantasi skal blive den vildeste date, jeg nogensinde vil have været på. Vi taler lidt sammen om, hvor skør en plan vi har lagt foran os. Han har heller aldrig prøvet at tage på en date som denne her før, for →

← tæller han. Langsomt falder min krop så småt til ro. Peter virker behagelig, og jeg føler mig hurtigt tryk i hans selskab. Den største udfordring er overkommet med det første angstprovokerende møde, og vi virker til at gå i spænd sammen. Jeg ånder lettet op, og vi bevæger os mod check-in for at komme om bord på flyet til Helsinki. Nu har vi tre dage foran os, som skal vise

meget i det svar. Det var jo bare smalltalk. "Then come and join me," skrev han. Det tror jeg så ikke kommer til at ske! var min første tanke. Jeg kan jo ikke tage til Finland med en fuldstændig fremmed mand, som jeg intet ved om. Det er jo decideret farligt. Han kunne jo være menneskehandler, der ville sende mig til et mørkt sted uden vinduer. Jeg har læst for mange

jeg faktisk overvejede tilbuddet. Det blev han glad for – og sendte mig hans præcise afgangstidspunkt. 18.05 med afrejse fra København. Han mente det faktisk.

Jeg tjekkede flybilletter, samtidig med at jeg tænkte på, hvor komplet vanvittigt det var. Hvordan skulle jeg forklare min mor, der altid er nervøs på mine vegne, at jeg skulle til Finland med en komplet fremmed mand.

Jeg begyndte at google hans navn. Kunne se, at han var et rigtigt menneske. Et klogt menneske, som var citeret i en dansk avis og havde masser af følgere på Twitter. Sådan en, man kunne tale med i timevis om hvad som helst, tænkte jeg.

Jeg skrev til ham, om han ikke var nervøs for, at vi ikke kunne lide hinanden og skulle være sammen i tre hele døgn. Det korte svar kom prompte: "Jeg lytter til min intuition – og du virker som godt selskab." Ikke mere end det – ikke noget med at lokke og overtale. Men han gav mig lige præcis de ord, jeg havde brug for. For jeg tror på min intuition. Mere end alt andet, tror jeg, at mavefornemmelsen er menneskets fornemste rettesnor. Og min intuition var nysgerrig.

"Okay. I will come with you," skrev jeg til ham.

Så var der ligesom ingen vej tilbage.

DOBBELTSENGEN

Mens "Gøg og Gokke" kørte på den lille skærm over os i flysædet tog Peter langsomme slurke af den gin og tonic, han lige havde bestilt og kiggede frem for sig. Optaget af sin drink som han var, kunne jeg uforstyrret få kigget lidt mere på min date. Hurtigt kunne jeg konstatere, at han var meget langt fra den type mand, der normalt tiltrækker mig. Peter var en spinkel mand med tynde håndlæder og en lille, men dog synlig mave, der tittede lidt frem i blusen. Han havde nogle flotte, fyldige læber. Men jeg kigger normalt efter mænd, der har

"Mens jeg kiggede på ham, forsøgte jeg nærmest desperat at fremkalde den tiltrækning, der ville få hele turen til at give mening. Dog uden held. Jeg tænkte, at det måske kunne komme, når jeg lærte ham lidt bedre at kende"

sig at blive helt, helt anderledes, end jeg har forestillet mig.

TAG CHANCEN OG MÆRK LIVET

For at forstå, hvorfor man som kvinde takker ja til en weekend med en komplet fremmed mand så langt væk hjemmefra, kræver det nok lidt forklaring. Min erfaring med dating er ganske sparsom. Omkring halvanden måned har jeg haft en profil på Tinder og været på ganske få dates. Peter virkede bare anderledes end de ret useriøse og overfladiske henvendelser, jeg typisk fik på Tinder. For rigtig mange mænd er der nemlig et veldefineret formål med at mødes – og det har meget kortsigtede udsigter og levner ikke rum til dybe samtaler og muligheden for at blive forelsket i et andet menneske.

Hans første besked var ikke noget særligt. Den tikkede ind onsdag eftermiddag.

"Hi 😊", stod der bare på den lille skærm.

Jeg skrev venligt tilbage. Spurgte, hvad han var for en. Manden var fra England, fandt jeg ud af, men arbejdede på et svensk universitet. Han ville gerne mødes og høre mere om mig og mit arbejde. Vi havde begge mange planer, så det var svært at finde tid.

Så skrev han, at han skulle til festival i Helsinki. Jeg svarede, at jeg selv elskede musikfestivaler, uden at lægge så

krimier til at være helt blåøjet, tænkte jeg. Men langsomt var der også noget andet, der begyndte at tage form inde i mit hoved. Hvad nu, hvis den her mand var mit livs kærlighed? Hvad nu, hvis det skulle blive det vildeste eventyr?

FLUGTEN FRA PARCELHUSENE

Som 31-årig kvinde befinder jeg mig i en verden med venner i faste parforhold, som får børn og flytter til parcelhusland med legeaftaler og vejfester. Ikke et scenarie, jeg ser for mig selv i nærmeste fremtid – og netop derfor virkede Peter som endnu en mulighed for, at livet også kunne være mere end den hverdags-trummerum, jeg ser omkring mig.

Alt det ræsedede rundt i mit hoved, mens jeg stirrede på hans profil. Jeg skrev til ham, at

"Han gjorde ingen fysiske tilnærmelser, hvilket jeg var glad for og samtidig undrede mig over. Hvad var det egentlig for en date, det her?"

”Hvad nu, hvis den her mand var mit livs kærlighed?

Hvad nu, hvis det skulle blive det vildeste eventyr?”

en tydelig maskulin udstråling. Den var meget svær at få øje på. Mens jeg kiggede på ham, forsøgte jeg nærmest desperat at fremkalde den tiltrækning, der ville få hele turen til at give mening. Dog uden held. Jeg tænkte, at det måske kunne komme, når jeg lærte ham lidt bedre at kende. Flyveturen forløb smertefrit, og da vi stod foran hotellet, kom den næste mentale udfordring. Peter havde fundet hotellet, og jeg anede ikke, om han havde booket to enkeltværelser, et værelse med to enkelt-senge, eller om vi rent faktisk skulle sove i en dobbeltseng. Det var jo en date, men i min verden kan man ikke forvente, at man med garanti kan dele seng på første date. I lobbyen gik det op for mig, at der kun var bestilt ét værelse, og hotellets øvrige værelser var fuldt bookede. Jeg smilede og tog det roligt, det er vel ikke anderledes end at sove i en sovesal med fremmede, som jeg har gjort på min rygsækrejser. Det var jo trods alt en date, som jeg havde takket ja til.

DEN FORBANDEDE TILTRÆKNING

Når vi bruger datingportaler som Tinder, får man en række sparsomme oplysninger og billeder af et menneske, som man danner sig et indtryk ud fra. Vores bevidsthed udfylder hullerne og danner en helstøbt forestilling om dette menneske.

Nogle gange er man heldig, at personen lever op til éns forestillinger – andre gange bliver man frygtelig skuffet. Man kan også tale om en form for optimistisk blindhed, der grundlæggende betyder, at man ser bort fra særlige karakteristika, fordi man så gerne vil have det til at lykkes.

I forhold til Peter oplevede jeg et udtalt tilfælde af optimistisk blindhed, da jeg allerede om bord på flyet fornemmede, at vi grundlæggende ikke passede sammen. Men jeg kunne ganske enkelt ikke få det til at passe med den forestilling, jeg havde skabt af ham.

Peter var nemlig ikke den udadvendte

mand, jeg havde forventet i en person, der inviterer mig på spontan date til Helsinki. Gør man den slags, er man i min bog eventyrer – et passioneret menneske, som elsker mødet med nye mennesker. En mand, som vil sætte en ære i at lære mig at kende. Men Peter levede fuldt ud op til idéen om den introverte intellektuelle, der er ganske tilpas med sit eget selskab. Han svarede pænt på alt, hvad jeg spurgte om, men der kom intet den anden vej. Jeg begyndte langsomt at frygte, at dette skulle blive mit livs længste weekend.

NÅR DEN BARE IKKE ER DER

Min første nat i den dobbeltseng var forfærdelig. Jeg var egentlig ikke utryg og kunne sagtens leve med, at Peter lå ved siden af mig. Han sov tungt, men temperaturen i rummet var på kogepunktet, og åb-

nede jeg vinduet, blev rummet fyldt med lyden fra et højlydt udluftningsanlæg. Efter en nat med alt for lidt søvn, tung i hovedet og en anelse desillusioneret over situationen, blev min irritation over mandens manglende kommunikation kun større.

I min ekstroverte verden er oprigtig interesse i andre mennesker den eneste måde at lære hinanden at kende på. Hvorfor invitere en kvinde til at tilbringe weekenden sammen med en, hvis man reelt ikke er interesseret? Han gjorde ingen fysiske tilnærmelser, hvilket jeg var glad for og samtidig undrede mig over. Hvad var det egentlig for en date, det her?

I solskinet uden for en bar, hvor jeg styrkede mig med en sjus, blev stilheden mellem os for meget. Med et smil på læben fik jeg sagt, at det var akavet for mig at sidde og stirre ud i luften over for et menneske, →

← jeg ikke kendte. Det tog han ikke så tungt. Smilede og sagde roligt, at for ham var det et spørgsmål om kultur. At han trivedes med den forsagte kultur, hvor man kun siger noget, hvis man reelt har noget at sige. Ikke som en fornærmelse, men blot for at forklare hans egen natur.

Selv om det ikke gjorde meget for hans smalltalk-evner, var det en lettelse at få det sagt. Ude af stand til at gøre så meget andet accepterede jeg situationen. Da jeg ligesom allerede havde indset, at det her ikke blev den date, jeg havde håbet på, valgte jeg at betragte de næste dage som et socialt eksperiment. Om ikke andet kunne jeg finde ud af, om jeg kunne tilpasse mig ethvert menneskes selskab.

Derfor tog jeg det også med et skuldertræk, da vi stod ved billetlugen til festivalen og fik besked om, at der var udsolgt. Så stod den på sightseeing i Helsinki i stedet. Og det var Peter faktisk god til. Han kendte alle de gode steder, viste mig de hyggeligste kaffebarer og tog mig med til de bedste lokale restauranter. Hvis jeg fik ham til at fortælle om sin forskning eller andre filosofiske emner, gled samtalen næsten. Bortset fra at jeg så selv kom til kort, når han hev 1800-tals-filosoffer på banen og brugte dem til at forklare den moderne selfiekultur.

DEN MANGLENDE INTIMITET

For mere end 20 år siden lykkedes det psykologen Arthur Aron at få to fremmede til at forelske sig i hinanden. De blev sat i et laboratorium og bedt om at stille hinanden 36 personlige spørgsmål. Efterfølgende skulle de kigge hinanden dybt i øjnene i fire minutter. Få måneder efter blev de gift. Ved at spørge ind til, hvad

der sidst har fået én til at græde, og hvilket forhold man har til sin mor, kan man ifølge psykologen Arthur Aron trænge igennem den facade, vi ofte stiller op i mødet med et andet menneske.

Jeg ved ikke, om det havde gjort nogen forskel, hvis jeg havde medbragt de 36 spørgsmål og stillet dem til Peter. Den fysiske tiltrækning tror jeg ganske enkelt ikke, man kan pille ved – men vi havde måske haft muligheden for at finde frem til et venskab.

Problemet med de tre dage i selskab med Peter var nemlig, at jeg aldrig følte, jeg kom bag facaden. Vi holdt os til overfladiske samtaler om integrationsudfordringer, eller hvilken rødvin der smager bedst til fisk.

Da vi skiltes, havde jeg følelsen af, at jeg ikke anede, hvem han var. I virkeligheden havde jeg nok heller ikke lyst til at finde ud af det. Han pakkede sin kuffert, og vi sagde farvel på hotellet. Jeg skulle blive et døgn mere, inden mit fly skulle bringe mig tilbage til København. Tre dage i dette menneskes selskab havde ikke bragt mig nærmere ham. Hvad der reelt foregik under overfladen, fandt jeg aldrig ud af. Om Peter havde det på samme måde, aner jeg

OM TINDER

Tinder er pt. den mest populære dating-app på verdensplan. Med en smartphone og app'en Tinder er det muligt at finde singler i nærområdet – man opretter en profil med billeder af sig selv, og så er man ellers klar til "swipe" sig til en date. Bliver man interesseret i en anden bruger (på baggrund af deres billeder), kan man swipe til højre, og hvis man ikke er interesseret, swiper man til venstre. Hvis begge parter har swipet til højre, får man det der kaldes et "match", hvorefter man kan chatte og eventuelt aftale en date. I løbet af Tinders levetid har der været hele 9 milliarder "matches" på verdensplan.

KILDER: GOTINDER.COM

ikke. At tage på date med fremmede kvinder var ikke noget, han normalt gjorde. Men om han syntes om mig eller betragtede mig som en potentiel kæreste, gik aldrig op for mig.

Jeg betragter de tre dage med Peter som en oplevelse, der har udvidet min horisont. At møde en mand i en lufthavn for første gang for at skulle være sammen uafbrudt i tre dage uden at vide, hvad der kommer til at ske, er ekstremt grænseoverskridende. At tro, man kan manipulere sig selv til tiltrækning, er nok en kende naivt. Derfor vil jeg helt sikkert tage kaffedaten på dansk jord næste gang, inden jeg køber billetten. Men hvis kemien er der, hopper jeg gerne på flyet igen.

Den positive erfaring, jeg har taget med mig, er, at jeg nu er blevet fuldstændig immun over for den potentielt akavede oplevelse, en første date kan være. Når man har været på maratondate i tre døgn med en introvert professor, er der ikke meget udfordring i en kaffedate på en times tid rundt om Søerne, uanset hvor kikset den er. ■

SINGLER OG DATING

♥ Antallet af singler i Danmark er rekordstort – hele 1,6 mio, hvilket svarer til 37 % af alle voksne i Danmark. Tallet er det højeste siden single-statistikken blev startet tilbage i 1986. 58 % under 30 år er single. Hos de 30-59 årige er det 30 %, og for personer over 60 år er der tale om 38 %.

♥ Herhjemme er Dating.dk den største datingside med over 500.000 medlemmer, men efterhånden findes der også en del nichedating – Farmerdating, Tatsdating, Datingcreatives, og Sportdate er bare nogle af eksemplerne.

KILDER: DANMARKS STATISTIK m.fl.